

[Drachmann.]

For at vise, hvad jeg har sagt, tillader jeg mig med forventet Tilladelse af den højt-ærede Formand at oplæse ordret mine Ord, saaledes som de faldt:

„Jeg tror, man regner for højt, og jeg tror, man regner forkert, hvis man siger, at en Merbeskæftigelse af 20 pCt. vil kunne blive Resultatet, men jeg skal ikke være smaalig, jeg skal gaa ind paa, at der virkelig kan opnaas en saadan Beskæftigelse, som ingen ansvarlig Fagmand tror vil kunne opnaas, men sæt, der blev en Merbeskæftigelse af 20 pCt. for Cigarmagerne, o. s. v.“

Naar jeg tager dette Tal, er det, fordi de 20 pCt. er fremsat fra Fagforeningens Side, fra Hr. Chr. Jensen. Hvis ærede Medlemmer ikke mener, at jeg har taget Afstand med Hænder og Ben, med Krumspring og med alt, hvad man overhovedet kan tage Afstand med, fra dette Eksempel, som jeg kun opstillede for at vise, hvorledes den Himmelstrupske Beregning vilde føre til urimelige Resultater, saa hører alting op.

Men det ærede Medlem kunde have læst videre, saa vilde han have set, at et Par Linier efter gør jeg op, hvad i Virkeligheden det misbrugte Beskæftigelsesmoment i denne Sag fører til. Det fører til, at det eneste sikre, der foreligger, det er, at der sættes et Par Hundrede Cigaretarbejdere paa Gaden i nær Fremtid.

Den Dag de Herrer i denne mærkelige Koalition, som allerede slaas saa herligt og drabeligt indbyrdes, kan komme og møde med deres Resultater, da kan de begynde at hovere, men ikke før. Foreløbig er der paaført Erhvervslivet, Handel og Industri, storhandlende og smaahandlende, uhyre Tab lige op mod Julen, og de har ogsaa deres Betydning i erhvervsmæssig Henseende. Cigaretarbejdere er blevet arbejdsløse, Cigarfabrikkerne, der skulde have Fordelen efter de Herrers Mening, er ogsaa ved at gaa i Staa, fordi hele Loven, saaledes som vi Gang paa Gang har paavist, er urimeligt affattet.

Tab og Arbejdsløshed er foreløbig de eneste sikre Resultater, og før de Herrer af Flertallet kan møde med bedre Beviser, hvormed de kan støtte deres Paastand om Beskæftigelsesforholdet, skulde de tale sagte om denne Side af Sagen.

Det er akkurat lige saa urigtigt og fuldkommen holdningsløst, som naar det ærede Medlem før sagde, at vi med det Ændringsforslag, der før var til Behandling, vilde forhøje Afgiften. Hvordan kan man forhøje en Afgift, som ikke er nedsat

endnu? Hvordan kan det ærede Medlem allerede se de overordentlig gloriøse Følger af noget, som ikke er traadt i Kraft? Hvordan kan vi ved at fremsætte vort Forslag forøge en Arbejdsløshed?

Nej, det ærede Medlem maa vente til den Dag, Konsekvenserne af dette Forslag viser sig, med enten at hovere eller at græde. Jeg tror, at det ærede Medlem og alle de Interesser, der stoler paa ham og de store Ord, som Socialdemokraterne altid fører i Munden med deres „Beskæftigelsespolitik“ og med deres „Sans for det produktive Arbejde“, vil blive skuffet, den Dag Resultaterne gøres op i haandgribelige Kendsgerninger.

Fraenkel: At gaa ind paa det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Imødegaaelse af min Dokumentation vilde ganske simpelt være at spille Tingets Tid, fordi den var saa ynkelig og saa umulig, som den maatte være, eftersom jeg stod med de klare Beviser fra Rigsdagstidenden i Haanden og paaviste, hvad det ærede Medlem umuligt kan komme bort fra, at hele hans Fremstilling af det ærede Medlem Hr. Drachmanns og mit Partis Holdning i denne Sag var usandfærdig. Det skal jeg altsaa ikke komme videre ind paa, ethvert æret Medlem, enhver Tilhører, som selv kan læse og opfatte, vil være fuldstændig klar over, hvorledes Landet ligger for det ærede Medlem Hr. Borgbjerg paa dette Punkt.

Jeg vil nævne et Par andre Ting, som det ærede Medlem fremhævede. For det første dette med et personligt Mellemværende, der skulde være mellem det ærede Medlem og mig. Jeg forsikrer ærede Medlemmer om, at jeg aner ikke noget om det. Skulde man i Aartier gaa og tænke paa alt, hvad der har været et eller andet Medlem imellem, fik man saamænd nok at bestille.

Det ærede Medlem pegede paa min Afhandling i sin Tid om Karteller. Jeg staar fuldt og helt ved den. Jeg regner mig det til Ære, at jeg paa et Tidspunkt, hvor ingen andre Mennesker saa Betydningen af dette Forhold, som alle nu ser, var inde paa det. Men den Bemærkning giver mig Anledning til at erindre om noget, jeg husker — det er mange Herrens Aar siden, jeg læste denne Afhandling —, men jeg husker, at jeg som et af Midlerne til at hemme en Udvikling, som jeg ansaa for og stadig anser for at rumme meget store Farer for Samfundet, nemlig den vældige Magtkoncentration i det, jeg kaldte de koncentrerede Bedrifter, foreslog en ganske